

Gheorghe Piperea: Anul 2024 este un an de răscruce

🕒 Acum 37 minute 👁 43 Vizualizari 📖 6 Timp de citire

România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.

În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Acestea sunt texte primordiale ale Constituției, dacă vă vine să credeți. Figurează chiar în primul său articol.

Auzi ce aberații:

-respectarea Constituției (iar nu a „recomandărilor” UE, OMS, FMI, BM, World Economic Forum și nici a protocoalelor „medicale” arahatiene și nici a „științei” oficiale și nici a superstițiilor sau a tabu-urilor ecoteroriste) este obligatorie;

-demnitatea, drepturile și libertățile, dreptatea, ba chiar și pluralismul politic, sunt valori supreme garantate (totuși, individul nu mai contează în societatea progresului totalitar globalist, mai ales când este vorba de binele mai mare, the greater good, iar pluralismul politic nu e permis decât dacă este vorba de mișcări politice de tip cartel, conforme, stabile, acționând la comandă unică);

-spiritul tradițiilor democratice ale poporului român fixează liniile de demarcație atunci când acțiunea politică,

economică sau ideologică derapează de la valorile supreme, garantate de Constituție (în schimb, noi vedem că tradiția, istoria, cultura, trecutul, înțelepciunea seculară venită de la moși – strămoși sunt anihilate prin

sustenabile, stări de urgență perpetue), mai mult sau mai puțin regizate, o reprezintă idealurile Revoluției de la 1989.

Da, chiar aberații.

Cine ar mai crede așa ceva azi, când suntem atât de ... progresiști?

Cândva, auto-intitulatul gomandand de la agziune spunea că nu se împiedică el de Constituție când trebuie să se scalde în dezastre regizate, ca un idol fals ce se află, pus fiind de idolatrii săi pe soclu ...

Mie, totuși, mi-au atras din nou atenția textele de mai sus ale Constituției întrucât mâine este ziua când comemorăm morții de la Revoluție.

Multă lume a început să se întrebe dacă a meritat ca România să plătească acel tribut de sânge (și, ulterior, să plătească sute de miliarde, în bani sau active, plus 5 milioane de refugiați economici în UE).

Multă lume chiar regreta perioada lui Ceaușescu, uitând pentru ce s-a luptat atunci, în acel Decembrie agitat și însângerat.

Iată o „izbândă” măreață a celor 34 de ani de conducere a acestei țări de către partidul-cartel care ne-a sufocat și mințit atâta amar de vreme...

Ironie, cei care s-au născut după anul 2000 chiar nu mai fac diferența între libertate, responsabilitate individuală, raționalitate și rost în viață, pe de o parte, și eficiență, comoditate, blocare în colivia de confort și cinismul de a prospera pe baza sărăciei și nenorocirii altora, pe de altă parte.

De fapt, dacă stăm strâmb și judecăm drept, la rece, este clar ca cristalul că ne-am întors pas cu pas în comunism.

Doar că acest comunism este mult mai atroce. Este un comunism cu zâmbetul pe buze, susținut digital, bancar și militar, făcut să fie perpetuu. Este captivitatea păsărilor născute în colivie care au ajuns să considere zborul ca o boală. Este supunerea emoțională, la nivel de subconștient, unde consimțământul fabricat de creatorii totalitarismului digital se confundă cu „libertatea” și „rațiunea”. Este un totalitarism pe care nu îl mai simțim.

Dacă nu vedeți comunismul ubicuu instalat, vă dau, totuși, niște exemple:

-pe vremea comunismului hard, care nu se sfia să se auto-intituleze comunism, aveam un singur partid, o singură radio-televiziune cu program prestabilit, de preamărire a sistemului, două ore pe zi de electricitate și de emisiune tv (din care o oră era dedicată odelo aduse conducătorului iubit și planului național unic de dezvoltare economică și socială); avem azi, aparent, mai multe partide, dar ele sunt doar sucursale ale partidului – cartel; partidele care nu cadrează cu sistemul sunt extremiste, populiste, conspiraționiste, dacopate și, deci, puse la respect în spatele „cordonului sanitar”; mass media main stream este organizată în așa fel încât să ducă exclusiv mesajul sistemului, care este, cică, singurul de încredere (trusted media initiative este cel mai comunist experiment global);

-oamenii sunt separați în cetățeni supuși, care au toate „drepturile și libertățile” (în fapt, niște iluzii), pe de o parte, și deviaționiștii, negaționiștii, conspiraționiștii și extremist-teroriștii, pe de altă parte; culmea sarcasmului, se utilizează exact limbajul de lemn sovietic al anilor 50 ai secolului trecut;

-economia este din ce în ce mai acut centralizată de mari întreprinderi transnaționale, iar marile bogății și privilegii se concentrează din ce în ce mai acut la vârful societății neo-feduale, mai abtirit decât în communism

(unde existau 30 de mii de hiper-bogați și privilegiați și noi, toți ceilalți, egali în sărăcie);

-Uniunea Europeană devine o Uniune Sovietică;

-instituțiile de forță ale statului totalitar (servicii secrete, miliție, jandarmi) sunt mult mai bine plătite și cultivate decât în comunism, ba chiar sunt prioritare față de educație, sănătate, cultură și pensii.

Nu ar fi rău ca azi, la 34 de ani de la revoluție, să ne reamintim cine suntem, totuși. Să remorăm acele idealuri clare, vizibile, concrete. Spre deosebire, „valorile europene” și, mai ales, „valorile și standardele comunității” nu doar că nu au fost niciodată precizate. Ele sunt și deturnate către toate nebuniile totalitare, menite a desprinde omul de tradiție, istorie, națiune, familie și libertate și a-l transforma într-un copac în ghiveci, pe roțile, bun de transportat din loc în loc pentru a consuma cât mai mult plastic și a emana cât mai puțin codoi. Ori într-o figurină de plastilină.

Anul 2024 este un an de răscruce.

Vom putea continua să fim mințiți și deturnați de elitele – vulpi, care s-au instalat la guvernare prin viclenie, sau vom putea redeveni lei, conduși de elitele – lei, pe baza idealurilor Revoluției din Decembrie 1989.

Hai Liberare!

Autor: [Gheorghe Piperea](#)

Despre autor

editor